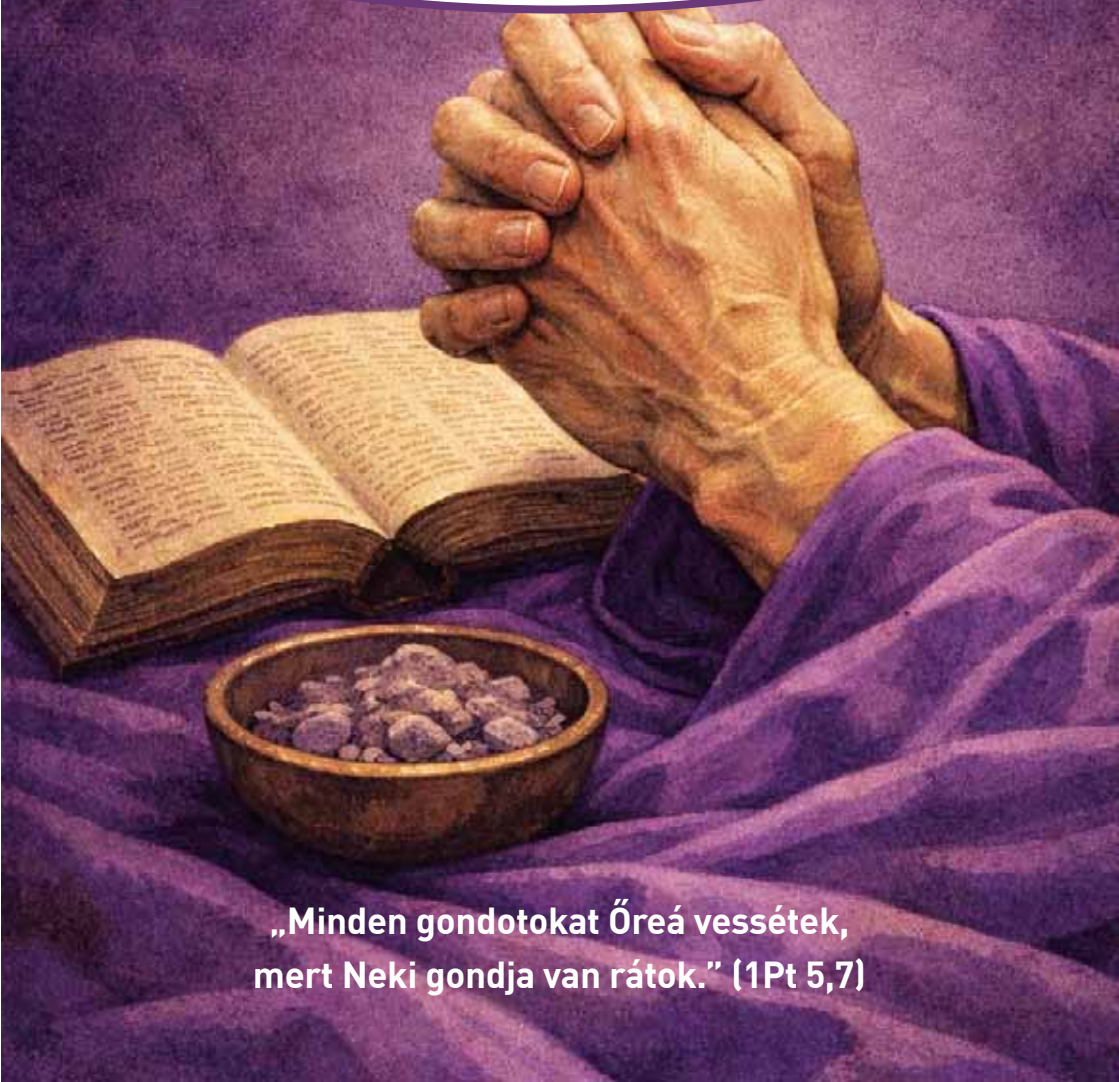

„Akiknél a jó földbe hullott a mag: ezek hallgatják az igét, befogadják...” (Mk 4,20)
XXXI. évfolyam 1. szám

magvetés

2026. BÖJT

„Minden gondotokat Őreá vessétek,
mert Neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

Jeremiás böjtje

Jeremiás könyvét olvasva sok mindegyikre tanít és figyelmeztet minket Isten. Nagyböjt kezdetén figyeljünk arra, hogy Jeremiásnak mit is jelenthetett Istennek ez a különös, sokszor talán félre is értett ajándéka: a böjt.

Az a tapasztalat, hogy a böjttel kapcsolatban elsők között jut eszünkbe a lemondás. Induljunk ki ebből:

Jeremiásnak miről kellett lemondania, hogy betölthesse az Úrtól kapott szolgálatát?

A fiatalságáról. „Így szólt hozzám az Úr igéje: Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek. De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, Uram! Hiszen nem értek én a beszédhez, mert fiatal vagyok! Az Úr azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!” [1,4-7]

A házasságról. „Majd így szólt hozzám az Úr igéje: Ne végy senkit feleségül, ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen!” [16,1-2] Mivel Isten maga mondja, hogy nem jó az embernek egyedül lenni, a magányosság nem könnyű! Házasság, család nélkül élni, küzdelmesebb életet jelentett – akkor is és ma is.

A szórakozásról. „Lakodalmas házba se menj be, és enni-inni ne ülj le közepük! Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Majd meglátjátok, hogy még a ti időtökben véget vetek ezen a helyen a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és a menyasszony örömeinek!” [16,8-9] Nem is ment ez mindig könnyen, volt hogy így panaszkodott a próféta: „Nem ültem vigadozva a tré-

fálkozók körében. Magamra maradtam, mert kezded rám nehezdedt, haraggal töltöttél el engem.” [15,17] Egy nehéz korszakban, nehéz életút jutott neki.

A papi szolgálatról. „Jeremiásnak, Hilkiijá fiának a beszédei, aki a Benjámin földjén, Anatótban lakó papok közül való volt. Őhozzá szólt az Úr igéje...” [1,1-2] A papi származás nagy dolog volt, különleges kiváltság, de Jeremiás papi szolgálatról nem olvasunk és nem tudunk, annál inkább a prófétairól. Mert őhozzá szólt az Úr Igéje!

A békés, nyugodt életről. „Rászedtél, Uram, és én hagytam, hogy rászedj. Erősebb voltál nálam, és legyőztél! Nevetnek rajtam egész nap, engem gúnyol mindenki.” [20,7] Gyalázkodásban, gúnyolódásban volt része, saját rokonai által is: „Testvéreid és rokonaid is elárultak téged, teli torokból kiabálnak a hátad mögött.” [12,6] Földijei, az anatótiak is meg akarták őt ölni. [11,21] Mindezekén túl ott volt a sok lelki fájdalom a népe miatt...

Az életről. A hányattatás, a sok szenvedés, a böjti lemondás földi életében mindvégig megmaradt. Nem időszakosan, olykor 3 napra, vagy akár 40 napra, hanem életre szólóan. Még a halál sem természetes módon következett be, hiszen zsidó hagyomány szerint megkövezték. Mégis, nevének jelentése üzenetként ragyog fel: az Úr felemel, megalapoz. Minden látszat ellenére így történt!

Éppen ez történhet velünk is ebben az időszakban: az Úr felemel és megalapoz! A kérdés csupán az: nekem miről kell lemondani, hogy az Úrnak végzett szolgálatom még inkább kiteljesedjen?

Lakatos Zoltán lelkipásztor

„Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.

*Add vissza nekem a te szabadításodnak örömét,
és az engedelmisség lelkével támogass engem.”*

(Zsolt 51,12-14)

Ács Ferenc

Újíts meg engem

1. Újíts meg engem, ó, égi Atyám,
Régi kegyelmedet áraszd reám,
Fogadj vissza újra gyermekedül,
Tehozzád fordulok most egyedül.

Könyörülj meg rajtam, és fordulj hozzám,
Így Téged dicsérhet szívem és a szám.

2. Újíts meg engem, Jézus Krisztusom,
Bűnök s mulasztások nagy súlya nyom,
Szent véred hadd mossa meg szívemet,
Kezedbe teszem egész életemet.

Könyörülj meg rajtam, és fordulj hozzám,
Így Téged dicsérhet szívem és a szám.

3. Újíts meg engem, Szentlélek Isten,
Oly nehéz harcaim vannak itt lenn,
Vigasztalj, bátoríts, ha csüggedek,
Örvendező gyermeked hadd legyek.

Könyörülj meg rajtam, és fordulj hozzám,
Így Téged dicsérhet szívem és a szám.

Újíts meg engem

Régi kegyelmedet áraszd reám,
Fogadj vissza újra gyermekedül,
Tehozzád fordulok most egyedül.

Könyörülj meg rajtam, és fordulj hozzám,
Így Téged dicsérhet szívem és a szám.

ÁCS FERENC
nép. lelk. gyűjtés

Jézust követve...

„Az emberekkel való foglalkozás nagyon hasonlít az aranymosásra. Nem a piszkot keresed, hanem az aranyat.” (Andrew Carnegie, 1835–1919, emberbarát, amerikai gyáros, kereskedő).

Időben jó távol vagyunk a Duna, Dráva, Mura és az Aranyos folyók egykori, szorgos arany-mosóitól. Mégis jó, ha így év elején, kiemelt időszakoktól függetlenül komolyan vesszük Jézus Krisztus életprogramjának vállalását. Ő ugyanis ezt mondja magáról: „...nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem azért, hogy megmentsem” (Jn 12,47), és „...ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (Jn 13,34). Ez a két mondat pedig leegyszerűsítve nem más, mint Krisztus által megszentelt, minősített aranymosás. Mert Ő, az Isten testté lett igéje azért jött erre a bűntől szennyezett „folyó-mellék”-re, „folyóköz”-re, embervilágunkba, hogy az „emberszívek arany-szemecskéit” mindenáron (élete árán is!) megtalálja. Ebben a munkában pedig – ő, milyen kegyelem, meg nem érdemelt szeretet! – minket is fel akar használni.

Egyre zavarosabb, súlyosbodó körülmények között akkor böjtölünk tehát helyesen, – ha követjük Krisztus Urunk példáját, ahogyan erre Ő maga utalt: „...példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,15). Később tanítványa, az idős Péter élete végén így figyelmeztetett: „Krisztus .. példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek” (1Pt 2,21). Emberközi kapcsolatainkban ez nem könnyű feladat, mert gyakran nem látjuk jól önmagunkat

és világunkat. A sötétségben botorálás ugyanis megszűnik, ha követjük Őt, hiszen ezt mondta tanító, gyógyító útján a farizeusok jelenlétében: „...aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12), a keresztre feszítés közelségében pedig így szólt övéihez: „Én világosságul jöttem a világba, hogy aki hisz énbenem, ne maradjon a sötétségben” (Jn 12,46).

Így aztán igazságosan akkor élek felebarátaim között, ha nem a magam önös érdekei vezetnek, azaz nem vagyok 'minden lében kanál', fontoskodó, okvetetlenkedő „okoska” (lásd: az egyik törpöt a „Hupikék törpikék” rajzfilm sorozatból!), hanem engedem, hogy az Ő igazsága érvényesüljön bennem, uralja gondolataimat, tetteimet. Kempis Tamás (eredeti nevén: Hemerken Tamás), a 15. században élt németalföldi ágostonrendi szerzetes (érdekes, hogy Luther Márton is ágostonrendi szerzetes volt!) így fogalmazott: „Önmagadra szegezd szemeidet és mások megítélésétől óvakodjál. Mások megítélésében sokszor tévedünk és könnyen vétkezünk; de aki önmagát vizsgálja és ítéli meg, mindig hasznosat cselekszik. ...magunk szeretete könnyen megtéveszti igazságos ítéletünket. Ha Isten volna szívünk egyedüli célja, nem akadnánk oly' könnyen föl az ellentétes véleményeken. ...A vélemények és nézetek különfélesége elég sokszor kelt egyenetlenséget barátok, polgárok és ..ájtatos lelkűek között. ...A továbbiakban aztán mintha Jézus szólna általa: „Fiam, ne ártsd bele mindenbe ma-

gad, és ne gondold, hogy mindennek neked kell törődnöd. Mi közöd neked ehhez vagy ahhoz, te csak kövess engem. ...Íme, én mindent ismerek, és mindent látok a nap alatt, tudom, ki-kí hogy vagyon, mit gondol, mit akar, és mi célra irányul igyekezete. Rám kell hát bíznod mindent, te pedig maradj bátran békében, hadd sürgölődjenek a sürgölődők, ahogy akarnak. Felelniük kell majd mindenért, amit tesznek, mondanak, mert engem meg nem téveszthetnek” (Kempis Tamás: Krisztus követése, Bp., 1936 – I./14-1, III./24-1). Ezért jó megszívlelnünk az Úr szavait: „Ne ítéljetekek, hogy ne ítéltessetek .. vedd ki előbb saját szemedből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd atyádfia szeméből a szálkát”Egy a törvényadó és az ítélőbíró, aki megmenthet és elveszthet. De ki vagy te, hogy ítélkezel felebarátod felett?” (Mt.7,1 és 5, Jak 4,11-13).

Szeretettel pedig akkor élek felebarátaim között, ha a krisztusi szeretet útján járok. Idézzük még egyszer Jézus mondatát:ahogyan

én szerettelek titeket, ti is úgy szeresétek egymást!”. Ha az Ő tanítványai vagyok, irtóznom kell a rossztól, a gonosztól, nem szerethetem az összevisszaságot, a zűrzavart. Ellenkezőleg! Igyekszem az Istentől adott hathatós szeretetre, jóságra, a szelíd határozottságra szűkebb vagy tágabb környezetemben, azaz megszívlelem Pál szavait: „Kérve kérek, ...hirdesd az ígét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással” (2Tim 4,1-2). Másképpen: legyen bármilyen életkorú, éljem meg Krisztus evangéliumát, örömhírét embertársaim között felelős, de nem toladó szeretettel.

Krisztus követésében segítsen egy vers idézet:emberszívek – sárba rejtve, mennyi aranypor szemecske! – Zúgj hát folyó, zúgd a dalod, íme, aranyosod vagyok...” (Aranyosó, Csepeli Szabó Béla gyűjtése). Ebben a kérjük hittel Urunk segítségét!

Rácz László lelkipásztor

A SZENTLÉLEK ÉS LELKI HIVATÁSUNK - C.H. SPURGEON

7./ A Szentlélek befolyása alatt kell lennünk, mivel ő a megszentelés lelke.

A keresztyén idehirdetői szolgálat lényeges része a jó példaadás. Gyülekezetünk tagjai nagyon jól érzékelik, hogyan viselkedünk a templomon kívüli baráti társaságban és más környezetben. Könnyűnek találjátok-e, hogy szentül éljetez, hogy példát mutassatok másoknak? Olyan házastársak vagyunk-e, hogy a gyülekezetben mindenki biztosan jól jár, ha példát vesz rólunk? Nekünk kell a legjobb apáknak lennünk.

Sajnos, ismerek olyan lelkészeket, akik mások szőlőjét őrzik, miközben elhanyagolják a sajátjukat, akik nem fegyelmeznek és nevelik a gyermekeiket az Úr intése szerint. Mi a helyzet nálunk? Feddhetetlenül és kifogástalanul viselkedünk-e felebarátaink iránt, Isten szeplőtlen fiaihoz hasonlóan? Ilyeneknek kell lennünk.

Whitefield mindig nagy gondot fordított arra, hogy ruhái állandóan makulátlanul tiszták legyenek. „Az nem kicsinyesség”, szokta mondani, „hogyan egy lelkész minden vonatkozásban tiszta legyen, a ruházatát illetően is.” A lelkész nem lehet eléggé tiszta. Ő, őrizzék meg magatokat szeplőtelenül a világtól!

De hogyan lehetséges ez annyi kísértés és olyan sok kedvenc bűn között, ha nem őriz meg minket egy felsőbb hatalom? Ha azt akarjátok, hogy szent és tiszta legyen a magatartásotok, ahogy az az evangélium szolgálóihoz illik, naponta be kell töltekeznetek Isten Lelkével.

8./ Szükségünk van Szentlélekre, hogy megkülönböztessük a lelkeket. Ő ismeri az emberek természetét, ahogy Isten lényét is ismeri; és nekünk is szükségünk van a megkülönböztetésnek erre az adományára, mivel különböző természetű emberekkel van dolgunk. Vannak, akik szerintem olykor-olykor prédikálhatnak, de soha ne legyenek igehirdetők, mert hiányzik belőlük a lelki és szellemi rátermettség. Hiányzik belőlük az atyai érzés a rájuk bízott lelkek iránt. Tudnak tanító módon prédikálni és vitatkozni, de nem képesek résztvevő módon behelyezkedni mások helyzetébe.

Sebzett lelkeknek az ilyen prédikátorok csupán szájalmas vigasztalók. Olyanok ők, mint az a hegyvidéki ember, aki látta, hogy egy angol a mocsárba süllyed. Az utazó odakiáltott neki: „Süllyedek, megmondanád, hogyan segíthetek magamon? „Onnan nehezen fogsz kijutni,” mondta a skót, és továbbment. Tényleg ismerek olyan prédikátorokat, akik egyáltalán nem tudnak tanácsot adni, sőt bosszankodnak, ha látják, hogyan vergődnek a bűnösök a kétségbeesés mocsarában. Ha minket, a pásztorkodásban járatlan embereket tavasszal az anyajuhok és bárányok közé tennének, ugyan mihez kezdenénk velük? Ilyen zavarban vannak azok, akik nem tanulták meg a Szentlélektől, hogyan gondozzák az emberek lelkét. Bárcsak Isten Lelke oktatása megőrizne minket az ilyen szájalmas alkalmatlanságtól! Még ha tele van is a szívünk szeretettel, nem tudjuk helyesen kezelni a különböző eseteket, ha nem segít a Szentlélek, mert még két ember sem azonos,

sőt, ugyanaz az ember is más bánásmódot igényel különböző időkben, egyszer vigasztalni, máskor feddeni kell. Ma talán együttérző könnyekkel szólítottátok meg, de holnap szigorúan kell fellépnétek vele szemben, mivel túlságosan könnyelmű lett az, akit megvigasztaltatok. Az összetört szívek bekötözéséhez és a foglyoknak a bűneikből való kiszabadulásuk útmutatásához is szükségünk van Isten Lelkére.

Mivel szomorítjuk meg a Szentleket? Mindennel, ami titeket, mint hétköznapi keresztyéneket alkalmatlanná tesz az Istennel való közösségre, de ez ugyanúgy alkalmatlanná tesz titeket is arra, hogy megtapasztaljátok a Szentlélek rendkívüli erejét, amire szüksége van a prédikátornak. De vannak még ezenkívül különféle akadályok is. Legjelentősebbnek tartom ezek között az érzéketlenség állapotát, amely akkor következik be, ha nem adjuk át magunkat Isten Lelke hatásának. Olyan érzékenyeknek kell lennünk, hogy a Lélek legkisebb rezdülését is érezzük. Akkor remélhetjük az ő állandó jelenlétét; de ha olyanok vagyunk, mint a rakoncátlan lovak és öszvérek, akkor az ostort fogjuk érezni, nem pedig a Vigasztaló jótékony hatását.

Másik súlyos hiba az őszinteség hiánya. Némelyek lelke nem becsületes és nem egyszerű. A Szentlélek nem lesz bűntársa a csalártnak és képmutatónak. Tényleg előfordult már, hogy olyan bizonyos tanításokat prédikáltatok, amelyeket magatok sem hisztetek, mivel ezt akarta hallani tőletek a gyülekezet; aztán csak a kedvező időpontra vártok, hogy lerántátok magatokról hitvallásotok álarcát, és nyíltan megmondjátok, mit tart igaz-

nak a gyáva szívetek? Akkor valóban elbuktatok és mélyebbre kerültetek, mint a legalantasabb rabszolga. Isten őrizzen meg minket az árulóktól. Ha mi iszonyodunk tőlük, mennyivel inkább utálja őket az Igazság Lelke!

Nagyon megszoríthatjátok a Szentleket, ha általában véve szegények vagytok a kegyelemben. A kegyelemben szegény csalártnak általában van képviselője a lelki hivatalban is. Igen, én ismerem őt. Általában becsületes, nem erkölcstelen, nem haragtartó, nem puhány, de hiányzik belőle valami. Nincsen benne egyetlenegy nyilvánvaló hiba sem, de hiányzik valami az egész emberből, és ez tönkretesz mindent, mert éppen az hiányzik belőle, amire szükség van. Nem lelkiember, nem árad belőle Krisztus illata, nem ég a szíve, nem él a lelke, nincs benne kegyelem. Nem várható a Szentlélektől, hogy megáldja azt az igehirdetőt, akinek nincs elhívása a prédikálásra, és ez különösen is érvényes a kegyelmet nélkülöző igehirdetőre.

A büszkeség is elűzi a Szentleket. Ha valaki nagy akar lenni, először igazán kicsivé kell lennie. Aki nagyra értékeli önmagát, azt nem becsüli Isten Lelke. A magas hegycsúcs hideg és pusztaság. Az Úr az alázatosokkal lakik, de csak távolról ismeri a gőgösöket.

Lustasággal is megszorítható a Szentlélek. Nem hiszem, hogy a Lélek a lusta ember kapujánál várakozik, és pótolja mindazt a hiányt, ami a lustaság következménye. A Megváltó ügyében a lustaságra nincs mentség. Az imádság és más lelki dolgok elhanyagolásának szomorú a következménye, de erről nem kell részletesen beszélnem, mert rámutat arra a lelki-

ismeretetek, hogy mit jelent megcsalni Izráel Szentjét. És figyeljétek meg, amit most mondok: Tudjátok-e, mi történhet akkor, ha be akarjuk csapni Isten Lelkét, és Ő eltávozik tőlünk? Két dolog lehetséges. Talán soha nem voltatok valóban Isten szolgálói, és Ő csak időlegesen használt benneteket, mint Bálámot. Lehet, hogy kedélyesen prédikáltok tovább, és sem magatok, sem mások nem sejtik, hogy Isten Lelke már nincs veletek. Aztán esetleg hirtelen megszűnik a szolgálatunk, és az történik veletek, hogy ifjúkorotok teljében elragad a halál, és nem szolgálhattok többé az Úr előtt, ahogyan az Hofnival és Fíneással is történt. Ha írásos tudósításunk lenne arról, hogy mi okozta a bukását némely reményteljes prédikátornak, borzalmas dolgokat olvashatnánk buzgalomról, amit az iszákosság megrontott, farizeusi látszat kegyességről titkos bűnök általi megköztöztségben, olyan igazhitűségről, ami eltakarta a szív hitetlenségét, vagy egyéb idegen tüzek formáiról, amiket az oltárra vittek, és mivel az Úr ezt nem tűrte tovább, - földre sújtotta a gonosztevőt. Nem fenyeget-e valakit közülünk ez a borzalmas ítélet?

Vagy - és ez a gondolat különösen is elszomorít, mivel igen könnyen előfordulhat velünk is, hogy elhagyhat minket a Lélek, mivel mint Mózes, elrontjuk életművünk végét. Nem arról van szó, hogy elveszítjük a lelkünket vagy mennyei koronánkat, vagy akár jóhírünket a földön, de életünk utolsó napjait mintegy felhő alatt töltjük, mivel egyszer meggondolatlanul szoltunk. Nemrég foglalkoztam a nagy hórebi próféta élete végének a történetével, és nem tudtam még megsza-

badulni attól a szomorúságtól, amit ez bennem okozott. Mi volt a bűne? Nem volt olyan durva bűne, mint a Dávidé, nem volt olyan szörnyű botlása, mint Péternek, és nem volt olyan gyenge és balga, mint Áron, a testvére. Az általános emberi ítélet szerint ez jelentéktelen bűn volt. Mózes azonban, aki ezt a bűnt elkövette, akit Isten különös kegyelmében részesített, a nép vezetője volt, Istennek, mint királynak a képviselője. Más esetben Isten talán ezt elnézte volna, Mózesnél azonban nem; büntetésként nem vezethette be Izráel népét az ígéret földjére. Jóllehet, láthatta az országot a Piszga csúcsáról, mégis milyen nagy csalódás volt az, hogy nem léphetett be az ígéret földjére, és csupán egy meggondolatlan beszéd miatt. Én nem szeretném elhagyni Uram szolgálatát, de reszketek a jelenlétében. Ki vétlen, ha Mózes is tévedett? Hát nem borzalmas Isten szeretettjei közé tartozni? Ki lakhat az örökkévaló lángok között? Ki az közülünk, aki az örök paráznál lakhat? Az, aki igazságban lakik és igazat szól." Egyedül az képes elviselni a szeretet bűnt megemészítő lángjait. Testvéreim, kérlek titeket, vágyódjatok Mózes pozíciójára, de rettegéssel fogadjátok azt. Féltetek és reszketek mindattól a jótól, amit Isten fog megmutatni nektek. Ha a legteljesebben vagytok tele a Lélek gyümölcseivel, akkor hajoljatok meg a legmélyebben a trón előtt és szolgáljatok az Urat félelemmel. Mert az Úr, a mi Istenünk megemészítő tűz. Ne felejtsetek el, hogy Isten nem miattunk, hanem a maga dicsőségére jön el. Az ő dicsősége legyen a munkánk egyetlen célja. Neki növekedni kell, nekem pedig kissebbé kell lennem. Adja Is-

ten, hogy eljussunk idáig, és segítsen minket, hogy óvatosan és alázatosan járjunk előtte! Meg fog vizsgálni, meg fog próbálni minket, mert az ítéletet az Ő házában és az Ő házában, a szolgálóink kezdi. Rosszul akarunk-e járni? Borzalmas lesz az ítélet az evangélium elbukott prédikátorain, annyira, hogy még a „hétköznapi bűnösök” is megremülnek majd.

Ó, Isten Lelke, ébressz fel minket és őrizz meg az Isten szerinti életben, tegyél hűségessé a szolgálatban, hogy tiszta legyen a kezünk embertársaink véréből!

Ámen.

Dr. Pótor Imre

HEIDELBERGI KÁTÉ – II. Úrnapja

Áldás, békesség, kedves Testvérek!

Most az ember nyomorúságáról van még mindig szó. De nagyon ne keseredjünk el, mert van megoldás. Erről lesz ma is szó, így Adventkor, és Karácsonykor is. Ott hagytuk abba a múltkor, hogy természet szerint – ugye nemcsak az ellenségeink gyűlöletére, hanem a felebarátom és az Isten gyűlöletére is képes és hajlandó vagyok.

6. kérdés tehát így hangzik: Hát az Isten az embert ilyen gonosszá és romlottá teremtette? Felelet: Nem! Majd nagyon figyeljünk, mert az emberi élet célját is elmondja. Nem, sőt inkább Isten az embert jóvá, és a maga hasonlatosságára, azaz valóságos igazságban és szentségben teremtette avégre, hogy teremő Istenét igazán megismerje, szívből szeresse, és vele örökkévaló boldogságban élvén, Őt dicsérje és magasztalja. Ezen az istentiszteleten is sokszor fogjuk Őt dicsérni és magasztalni.

7. kérdés: Honnan ered tehát az emberi természetnek e romlottsága? Felelet: Egy szóval, a bűnesetből, de mindjárt

kifejti. Első szüleinknek, Ádámnak és Évának paradicsomi esetéből, bukásából és engedetlenségéből ered, amely által a mi természetünk úgy megromlott, hogy mindnyájan bűnben fogantatunk és bűnben születünk. Ez nem a szexualitásra vonatkozik, amit Isten rendelt el a házasságban, hanem az Ádáméktól mindenkire kiáradó örökletes eredendő bűnre. Az újszülött sem bűnmentes ezért, még ha nem is követett el konkrétan semmit. Ezért Krisztusért kiált mindenkinek az élete, mert megváltásra van szükségünk.

8. kérdés: De hát, mindannyian annyira megromlottunk, hogy egyáltalán képtelenek vagyunk valami jónak a cselekvésére, minden gonoszra pedig hajlandók? Felelet: Igen! Hacsak a Szentlélek újjá nem szül bennünket. Hát erre a végére azért felcsillan a szemünk. Isten hatalmas Igéje és Szentlelke által újjászülnet bárkit közülünk, és boldog nép tagjává válhat.

Áldás, békesség!

Dr. Nagy Péter

A közösség haszna

....szeretnélek látni benneteket...., hogy együtt bátorodjunk meg közöttetek egymás hite által...” (Róma 1,11-12)

A lelki növekedés másik két feltétele a közösség és a szolgálat. Az ige és az imádság Istennel kapcsol össze, a közösség és a szolgálat egymással. A fenti igében Pál apostol bevallja, hogy nagyon vágyik találkozni a gyülekezettel, hogy valamilyen lelki ajándékot adjon nekik, és ő is megerősödjön a velük való találkozás során.

Aki Isten gyermekévé lett, az testvéreket is kapott, és csak velük együtt növekedhet. Magányosan nem lehet növekedni a hitben. Börtönbe és lágeregekbe zárt keresztények is keresték társaikat, hogy tudják egymást erősíteni, vigasztalni, bátorítani, inteni. Nincs Robinson-kereszténység. Aki egészségesen akar fejlődni a hitben, keressen olyan gyülekezetet, ahol az ígét tisztán hirdetik, és legyen annak aktív tagja! Legyenek olyan lelki testvérei, akikkel személyes kérdéseit is őszintén megbeszélheti, akikkel kölcsönösen tudják egymást erősíteni!

Pál apostol azt írja, a hívők olyanok, mint a test tagjai: csak együtt életképesek. Egy kisujj, a testről levágva

halott. Péter apostol élő kövekhez hasonlítja a keresztényeket, akik együtt épülnek fel lelki házzá. A közösség akadályait le kell győznünk. A testvéreim között merjek megnyílni, fokozatosan bízni a többiekben! Ne szégyelljem a hitemet, a kereszténység nem magánügy, hiszen még az Isten angyalai is örvendeznek, ha megtér egy bűnös. A közösség gyakorlására idő is kell, de megéri rászánni. És ne féltsük magunkat, hadd derüljön ki lassan, kik vagyunk, mi is a másikkal beszélgetve ismerjük meg önmagunkat! El kell fogadnunk a testvéreket, a családtagjainkat sem magunk választottuk meg. Alázat, szeretet, készség a megbocsátásra - ez mind feltétele a jó közösség létrejöttének. Ez tartja frissen és erősíti a hitünket, mint ahogyan egy fahasáb csak akkor lángol, ha együtt ég a többivel. Ha kivesszük a tűzből és félretesszük, előbb-utóbb kialszik és elhamvad.

A cikket Cseri Kálmán

A kegyelem harmatja
című könyvéből idéztem

Sok szeretettel: László Ilona

*„Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat,
úgy térjete meg Istenetekhez, az Úrhoz!”*

(Jóel 2,13)

Túrmezei Erzsébet

Mi az Övé?

Az Úr Jézusé a tenger
meg a csillagok fenn az égen.
Ki tudná őket megszámolni?
Ott tündökölnek réges - régen.

Az Úr Jézusé a Föld is
hegye, völgye meg minden bokra.

Kék egéből Ő visel gondot
minden mezőn a virágokra.

Az Úr Jézusé a kincs is :
arany, ezüst, gyémántok éke.
Ezért nem kell aggódni annak,
akinek Ő a menedéke.

Az Úr Jézusé itt minden,
a kis madárkák neki zengnek.
Csak azt mondd meg, királya lett - e
az Úr Jézus a te szívednek?

Az Úr Jézusé a felleg:
arra száll, merre Ő akarja.

A csillagoknak millióit
szelíden igazgatja karja.

Ha az Övé már a szíved,
akkor kérd Őt este és reggel:
vezéreljen téged is híven,
a ragyogó csillagsereggel.

Milyen öröm lesz tudni mindig,
ha csillogó szemükbe nézel:
őket ott fenn és téged itt lenn
Ugyanaz vezet biztos kézzel.

Isten hűsége népéhez – Állj meg, és kezd újra! (78. Zsoltár)

Aliansz Imahét

Isten kegyelméből a 2026. év első hetét Aliansz Imahéttal kezdhettük a debreceni keresztyén testvérekkel. Idén a 78. Zsoltárt tanulmányoztuk estéről estére, amely Isten népéhez való irgalmát és hűségét hirdeti, ami minket önvizsgálatra készítet, hogy mi is hűségesek legyünk Őhöz mindenben egész életünk során. A bűnbánatra hívó Igék és a kegyelem által Isten új kezdetet adott mindig a hozzá visszatérő népének, és ma is kész az Úr ilyen megújulást adni.

Vasárnap Lakatos Zoltán református lelkipásztor arról szolgált, hogy ne titkoljuk el azt, amit Isten kinyilvánított számunkra Igéjéből, hiszen olyan sok hang próbálja elvonni figyelmünket, de nekünk szüntelen az Úr szelíd szavára és evangéliumára kell figyelniük, amit tovább adhatunk másoknak is.

Hétfőn Komlósi Sándor baptista lelkipásztor a következő generációkról szolgált, akiknek tovább kell adnunk az Igét, hogy ők is az Úr gyermekei legyenek. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, nemzedékről nemzedékre magához vonja közel az ő népét, és az Ige továbbadásának szolgálata által minket is eszközként használ az Úr Jézus, hogy sokan meghallják hívását követésére.

Kedden Máté András baptista lelkipásztor arról tett biznyságot, hogy ne felejsük el, hogy az Úr őrzött meg minket a magasságokban és a mélységekben is. Ő adta kegyelméből a nagy szabadításait és csodáit, valamint Ő tölti be szüntelen a szükségünket, és vezet minket a nehézségek között is. Személyes elhívásáról is biznyságot

tett, valamint az Úr áldásairól.

Szerdán Fekete Lajos református lelkipásztor a bűnbánat fontosságáról hirdette Isten Igéjét, hiszen az Úr népe gyakran zúgolódott, és nem

akart engedelmessé válni Nekik, de az Úr mindig megbocsátott nekik, amikor visszatértek Hozzá. Isten gondviselő szeretete és kegyelme mellett sokszor hálátlan és kemény a szívünk, de a nehézségek között kiderül, hogy csak az Úrra számíthatunk, és amikor Hozzá fordulunk, Ő mindig kész feloldozni és megújítani. Ő is bizonyosságot tett személyes elhívásáról és az Úr vezetéséről életében.

Csütörtökön Szilágyi Zsolt a hamis bűnvallásról szolgált, amely csak felület, és nem kíséri szívbeli változás. Ehelyett a szívünk őszinte kiöntése fontos az Úr előtt, a lelki terhek letétele, az Úrral való élő, személyes kapcsolat, mely nem csak az áldásokról szól, hanem a teljes szívből való szeretetről is, amit Ő munkál bennünk. Az ilyen igazi szeretet olyan erős, hogy kész szenvedést is vállalni az Úrért.

Pénteken Kiss János baptista lelkipásztor beszélt az Úr csodálatos irgalmáról. Isten akkor örül, ha irgalmat gyakorolhat, pedig mi az ítéletet érdemelnénk, Ő pedig mégis hűségessé annak ellenére, hogy mi hűtlenkedünk. Ennek az irgalomnak az ára Jézus Krisztus kereszthalála volt. Nincs a mi Istenünkhöz hasonló, aki abban gyönyörködik, ha kegyelmet adhat. Örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt, amikor egy bűnös ember megmenekül a kegyelem által az örök életre. Ezen az estén a baptista kórus is szolgált evangéliumi kórusművekkel.

Szombaton Bozorády András evangélikus lelkész hirdette Isten Igéjét igazságos ítéletéről, amikor a Fia kereszthalála által megmutatta, mennyire gyűlöli a bűnt, és mennyire szeret minket bűnös embereket. Is-

ten igazságos haragja bűneink felett Jézus Krisztust sújtotta, aki vállalta helyettünk, miattunk és értünk a kereszthalált. Mindenkit részesít kegyelméből az Ő örök igazságában, aki hisz Őbenne és a kereszten véghez vitt váltságmunkájában. Csak hittel el kell fogadnunk Jézustól a kegyelmet, és

akkor ingyen ajándékként megkapjuk Tőle az üdvösséget, az örök életet is.

Vasárnap délelőtt Tárnok Tamás református lelkipásztor Isten kegyelméről és igazságáról beszélt. Istennek ez a két tulajdonsága együtt munkálkodik, hiszen Isten szent, és azt kéri, hogy mi is szentek legyünk, valamint kegyelmes, és kész bennünk kimunkálni mindazt, amit Igéjében kér tőlünk. Jézus Krisztusban láthatjuk a kettőt teljességében, aki kegyelméből igazságában részesít minden Benne hívőt. Ez alkalommal úrvacsorában is részesültünk.

Vasárnap este a záró alkalmon Lakatos Zoltán református lelkipásztor Isten szabadításáról beszélt, ahogy a bajból népét kimentí, és legyőzi az

ellenséget. Gondoskodott népéről, hogy újra legyen szentélye, ahol az Ige hirdettetik. A Jó Pásztor Jézus Krisztus ma is vezeti népét minden körülmények között, és gondoskodik arról, hogy újjáteremtő kegyelme ma is megújulást hozzon az egyháznak, a megváltott népének, hogy ragyoghasuk fényét ebbe a világba. Jézus ma is jelen van közöttünk, és gyengeségeink ellenére hűséges marad, megtartó kegyelme elég nekünk szüntelen.

Az alkalomak szeretetvendégséggel és személyes beszélgetésekkel zártak, ahol egymás hite által tovább épülhettünk. Istené legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

„Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik Isten Igéjét hirdették nektek. Figyeljetek életük végére, és kövessétek hitüket.” (Zsid 13,7)

Emlékezés a gályarab prédikátorokra

Az ellenreformációs üldöztetés és gyászévztized idején 1674-ben Pozsonyban rendkívüli véstörvényszéket állítottak fel, ahol hamis vádakkal több száz protestáns lelkészt és tanítót idéztek be. A cél a református és evangélikus gyülekezetek felszámolása volt. A vádakat nem tudták bizonyítani, az ítélet mégis megszületett: börtön várt az igehirdetőkre, ha nem mondanak le az állásukról, és nem hagyják el az országot. Többen nem vállalták a hiábavalónak tűnő küzdelmet, de 70 fő mindvégig kitartott, akik készek voltak akár életük árán is a hit és a gyülekezetek mellett kiállni. Mivel a 9 hónapon át tartó börtön és szenvedés idején sem törtek meg, ezért életfogytiglan tartó munkaszolgálatra, gályarabságra ítélték őket.

Miután sokan megismerték a helyzetüket, gyűjtést szerveztek a kiszabadításukra, és sok vezető közbenjárt értük. Végül csodálatos módon Michiel de Ruyter (magyarosan: Ruyter Mihály) holland admirális 1676. február 11-én kiszabadította őket, és 41-en térhettek vissza szülőföldjükre. Honi gyülekezeteik buzgón imádkoztak értük rabságuk idején, és nagy örömmel fogadták vissza őket, így a kiállott szenvedésük, és csodálatos szabadulásuk után tovább folytathatták igehirdetői szolgálatukat. Az igaz emlékezete áldott!

Isten kegyelméből most a szaba-

dulás 350. évfordulójára emlékezhetünk, és hálát adok Istennek, hogy a 300. évfordulón is jelen lehettem, és kutatást végezhettem velük kapcsolatban.

Hitvalló őseink hitük által holtuk után is beszélnek. A tiszta, evangéliumi tanításért vállalt szenvedésükkel, kitartásukkal a hitbeli állhatatosság példaképei lettek számunkra, és a mindenáron, mindvégig kitartó hűségükkel minket is bátorítanak, hogy mi is tartsunk ki minden próbánk között az Úr mellett és az ő Igéje mellett, ne veszítsük el a kezdeti bizalmunkat, mert annak nagy jutalma van.

Jézus Krisztus így bátorítja megváltott, e földön szenvedő népét: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel 2,10)

Hitünk hősei emlékéet szívünkben őrizzük, és a Nagytemplom mögötti emlékmű is hirdeti, hogy az Úr nem feledkezik el szenvedő népéről, hanem a maga idejében megszabadítja. Ő így bátorít: „Hívj segítségül Engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz Engem.” (Zsolt 51,15)

Református egyházunk központi Igéje megtartott és beteljesedett ebben a vészterhes időben is: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Rm 8,31)

Mindenért egyedül Istené a dicsőség!

Tárnok Ferenc lelkipásztor

„Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!” (Ézs 58,6-7)

Az Istennek tetsző böjt

A böjt ideje nem csupán az ételtől való tartózkodást vagy az önsanyargatást jelenti, hanem buzgóbb Igére figyelést és hitbeli cselekvést, önvizsgálatot és önmagunk megalázását, őszinte bűnbánatot és Istenhez fordulást, irgalmasság gyakorlását és lelki megújulást Isten előtt. Ez egy csodálatos lehetőség az Úrral való élő kapcsolat és szövetség megújítására, amelynek csodálatos következményei vannak.

A külsőségekben való böjtölés önmagában nem elég az Úr előtt, mert a szokások önmagukban nem érnek semmit, ha a szívünk távol van az Úrtól, és a lelki állapotunk, valamint a másokhoz való viszonyulásunk nincs rendben, nem kedves Őelőtte. A böjt lelki tartalma fontosabb az Úrnak, mint a külső formája.

Istennek nem tetszik az olyan böjt, amelyből hiányzik a szeretet és az irgalom, valamint az igazságért való küzdelem. Az igazi böjt konkrét életváltozással jár, amelynek gyümölcse a gonoszság bilincseinek feloldása, az elnyomottak szabadon bocsátása és a szenvedők segítése, vigasztalása.

Az igazi böjt kezdete az Igék alapján való önvizsgálat és a felismert irgalmatlanság és igazságtalanság feletti bűnbánat, a szívünk megszaggatása,

nem pedig a ruhánké. Isten a türelmes szívet nem veti meg, hanem ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő, megbocsátja bűneinket és megtisztít minket minden hamisságtól.

A böjt célja nem lehet öngazolás vagy érdemszerzés, vagy vallásos látszat mutatása emberek előtt. Ha a böjt mellett megmarad az ítélezés, az elbizakodottság, az irgalmatlanság, a veszekedés és az önzés, akkor a böjt nem tölti be az Istentől rendelt értelmét.

A böjt igazi célja a megszentelődés és a csendes, jó gyümölcsöket termő élet, nem pedig a külső látványosság. Ilyenkor megvizsgáljuk, hogy miképpen bánunk Isten Igéjével és embertársainkkal, valamint azt, hogy vajon Istennek vagy embereknek a tetszését keressük-e. Pál apostol figyelmeztet, hogy ha az emberek tetszését keressük, akkor Isten szolgálói nem lehetünk. Jézus kijelentette, hogy ami az emberek előtt magasztos, az Isten előtt utálatos: a szem kívánsága, a test kívánsága, az étellel és a vagyonnal való kérkedés nem az Atyától van, hanem a világtól. A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is, de aki az Isten akaratát cselekszi megmarad örökre.

Jézus azt kérte, hogy a böjtöt, az imádságot és az adakozást ne az emberek előtt gyakoroljuk, hanem csendben az Úr előtt titokban, és az Úr pedig nyilvánosan meg fog jutalmazni érte.

A böjtben Isten hozzá való visszatérést munkál a szívünkben, és csendes, hivalkodás nélküli, alázatos és szelíd lelkülettel ajándékoz meg minket, amely szüntelen Őt dicsóítja és embertársaink örök javát munkálja.

A böjtben a szívünk megtisztulásá-

nak és az Isten akarata keresésének gyümölcse lesz az igazság napjának felragyogása, amelynek fénye gyógyulást hoz nekünk. Kegyelmeből Urunk mennyei világának minden áldását ránk árasztotta Krisztusban, és mi ezekben bővílködhetünk lelki örömmel. Az ilyen böjt lelki és közösségi megújulást eredményez, tisztább látást, lelki vezetést és ébredést. Isten közelségében élhetünk, amely oly igen jó nekünk. Benne gyönyörködhetünk, és meghallgattatnak az imádságaink. Elmélyül a vele való élő, hitbeli kap-

csolatunk. Felülről való erőt kapunk, és olyanok leszünk, mint a jól öntözött kert és a kiapadhatatlan forrás.

A böjtben önmagunkat megüresítjük, hogy Krisztus teljesen betölthessen, és mindenben az Ő szeretete látszódhasson meg. Isten segítsen minket, hogy ilyen jó gyümölcsöket termő, lelki és közösségi megújulást hozó böjt jellemezhesen szüntelen minket.

Tárnok Tamás lelkipásztor

„Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsolt 68,20)

Hálaadás Isten gondviseléséért

Jézus Krisztus megígérte, hogy ha első helyen keressük Isten országát és igazságát, akkor a többi mulandó szükségletet Ő betölti.

Isten az ő kegyelmeből az elmúlt időszakban is sokszor táplálta lelkünket örökkévaló és megszentelő Igéjével, és mindemellett kirendelte a földi szükségeseket is.

D e c e m b e r
22-én Domboson Karácsonyi ünnepség volt gyermekek szolgálatával. Lakatos Zoltán a Mt 1,21 alapján hirdette Isten Igéjét, hogy Jézus Krisztus azért jött el ebbe a világba, hogy megszabadítsa népét bűneiből. Az énekkar szolgálata mel-

lett nyugdíjas lelkészek és gyülekezeti vezetők is mondtak Igei köszöntést. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

A gyermekeknek külön Karácsonyi Örömhírklubot is tarthattunk, ahol együtt figyelhettünk arra, hogy Isten azért küldte el az Ő Fiát, hogy a világ Üdvözítője legyen.

A Debreceni Egyetem Különleges Orvos- és Mentőcsoportja ingyenes egészségügyi szűrést tartott a helyi lakosoknak Karácsony előtt, valamint tartós élelmiszerekkel ajándékozta meg őket.

Február 17-én a Református Szeretetszolgálat 80 főt ajándékozott

meg tartós ételmiszerrel, valamint tíz otthon fekvő beteget is meglátogattak helyi segítőkkel. A diákok által összegyűjtött természetbeni adományt a Csokonai Gimnázium 11. osztálya adta át a rászorulóknak, valamint a Katasztrófavédelem is tartott tájékoztatót.

Adományokból felújíthattuk a gyülekezeti székeket, és sok más felajánlással is szolgálhattunk az elesettek felé.

Hálát adunk Istennek mindenki szolgálatáért, és kérjük az Urat, hogy továbbra is jó Pásztorként vezesse nyáját kegyelmi Igéjével, legyen mindenkinek az életében Ő az első, hogy megláthassák, mindenre elégséges az Úr örökkévaló kegyelme és szeretete. Áldjuk az Urat, hogy napról napra erőt és áldásokat ad, és gondoskodik rólunk szabadító Istenünk.

Övé legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

Csapókerti Szenteste

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8.)

5 napos zarándokút Izraelben 2026. október 17-21-ig

Ez év őszén a Hajdú Travel szervez 5 napos körutazást Izraelben a gyülekezetünknek debreceni indulással és érkezéssel, amelynek programja a következő:

1. nap: Debrecen – Tel Aviv – Yafo – Haifa

Utazás a reggeli órákban Debrecenből Tel Aviv-ba. Indulás: 08:45-kor. A Ben Gurion repülőtérrel Yafo-ba (Jaffa), az ókori kikötővárosba vezet az utunk. A főtéren a Szent Péter templom, a park a képzőművészekkel, az ódon sikátorok és megannyi látnivaló vár (UNESCO világörökség). Továbbutunk és megtekintjük Haifát (UNESCO világörökség), a Karmel-hegyet és a Bahai kertrendszert. Innen elutazunk Názáretbe/Tibériásba.

2. nap: Genezáreti-tó – Tabgha – Kapernaum – Názáret

A Genezáreti-tó partján fekvő bibliai helyszíneket látogatjuk meg: Yardenitben megtekintjük a Jordán folyó hagyományos keresztlő helyét, majd Tibériáson keresztül Mária Magdolna születési helyének érintésével a Boldogmondások hegyére, majd Tabghára, a kenyér- és halszaporítás csodájának színhelyére utazunk. Utunkat Kapernaumban folytatjuk, ellátogatunk a régi zsinagógához és Péter házához. Ezután megtekintjük Názáretben az Angyali Üdvölet Templomát, majd elutazunk Betlehembe.

3. nap: Jeruzsálem

Egész napos városnézés lesz Jeruzsálemben: az Olajfák hegye, a csodálatos jeruzsálemi panoráma megtekintése

az Óvárossal; bibliai helyszínek ismertetése; pillantás a Virágvasárnap útjára és a Dominus Flevit kápolnára. Továbbhaladunk a Gecsemáné kertéhez, majd a Sírkerthez; megtekintjük a Nemzetek Templomát, az Elárulás barlangját és Szűz Mária sírját.

4. nap: Jeruzsálem – Betlehem

Délelőtt Jeruzsálem óvárosát (UNESCO világörökség) látogatjuk meg: az Oroszlános kapu, Via Dolorosa (Jézus útja a Golgotára), Siratófal, Sion hegye, Dávid király sírja, Utolsó Vacsora terme, a Szent Sír Templom megtekintése. Lehetőség lesz nézeledni a jeruzsálemi piac forgatagában. A Sírkerthez is ellátogatunk, délután pedig Betlehemben a Születés templomát tekintjük meg.

5. nap: Ein Karem – Tel Aviv – Debrecen

Délelőtt Ein Karembe látogatunk, amely több száz éves szent helyeiről híres: Keresztlő Szent János temploma a barlanggal, valamint a Mária-forrás. Ezután a repülőtérre utazunk, majd 18:30-kor lesz a megérkezés Debrecenbe.

Jelentkezni lehet június 30-ig, és eddig előfoglalási kedvezményt lehet kapni. Egyéni részletfizetés is kérhető. A csoport legalább 20 fő jelentkezése esetén indulhat. További információkat, jelentkezési lapot a lelkészi hivatalban lehet kapni.

Tárnok Tamás telkipásztor

Anyakönyvi adatok (2025. december 16. - 2026. február 12.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Jónás Mirella Delani és Babrik Benett.

Isten áldja meg hitbeli növekedésüket!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Biró Józsefné Orsó Julianna [76], Szücs István Róbert [49],
dr. Szabadi István Levente [61], Vécsei Zoltán [61], Rácz Antal [66],
Tőkés Mihályné Varga Irma [93], Tóth Józsefné Jekk Irén [73], Nagy János [80]
és Kállai Zoltánné Ádám Márta [78] elhunyt testvéreink ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap

9.30 órától imaközösség az istentisztelet
áldásáért a gyülekezeti házban

9.45 órától énektanítás a templomban

10.00 órától istentisztelet a templomban

Az istentisztelettel párhuzamosan

vasárnapi óvoda és iskola

14.00 órától istentisztelet Domboson

17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Kedd

17.30 órától bibliaóra

Szerda

10.00 órától Baba-mama kör

10.30 órától bibliaóra

az Idősek Napközi Otthonában

14.00 órától bibliaóra Domboson

17.30 órától minden hónap

első szerdáján presbiteri bibliaóra

Csütörtök

14.00 órától Tevékeny Kezek Szeretkőr
- csigatészta készítés

17.00 órától Énekkari próba

18.00 órától felnőtt konfirmáltak biblia-
kör (kéthetente)

Péntek

15:45 órától konfirmáció előkészítő

16.45 órától ifjúsági alkalom

Szombat

15.00 órától minden hónap
harmadik szombatján Férfi bibliakör

15.00 órától minden hónap
harmadik szombatján Női bibliakör

A nyári gyermektábor időpontja:

2026. július 6-12.

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Bankszámlaszám: 11738008-20716422
Megjelenik: kéthavonta • Példányszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen